

Gods Doel met de Gelovige

Miles J. Stanford (1914-1999)

Oorspronkelijke uitgave: Christian Correspondence, U.S.A.

Uitgegeven, in 22 periodieke afleveringen (de hoofdstukken van het boek), door 'Brood voor een hongerig hart' Mandolinehof 36, 2992 NH Barendrecht Nederland. Onderhavig document is een OCR-scan van deze afleveringen. Het magazine hield op te bestaan met uitgave 110 (jan/feb/maart 1996), toen de krachten van de overgebleven redactieleden door ouderdom en ziekte afnamen en er geen nieuwe redactieleden voorhanden waren om hen op te volgen.

Onderhavig artikel is een uittreksel: Hoofdstuk 13 van het boek. Erg aanbevolen!

Het hele boek kan u hier downloaden: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doelStanford.pdf>

Alle werken (12) van Miles Stanford op mijn site: <http://www.verhoevenmarc.be/#stanford>

HOOFDSTUK 13: Verbrokenheid

Voordat we ons nu gaan begeven op het terrein van de vereenzelving met Christus, moeten we eerst bij een ander belangrijk onderwerp stilstaan, en wel bij het leven dat we van de eerste Adam ontvangen hebben, anders genoemd de 'oude natuur' of de 'oude mens'.

Christenen ontdekken dat er in hun hart een leven schuilt dat hen van Gods weg af wil trekken. In het hart van een gelovige is ook dat andere nieuwe leven, het leven van Christus dat heilig is en rechtvaardig, maar zo zijn er twee elementen aanwezig. Wie zich bewust is van de aanwezigheid van het oude leven, dat over hem wil heersen, en de verslagenheid daarover kent, beseft ook de strijd die zich binnen in hem afspeelt. Hij bemerkt dat hij het kwade doet, hoewel hij het goede wil, zoals Paulus dit in Romeinen 7 beschrijft.

Hij wordt herhaaldelijk teleurgesteld in zichzelf. Van nature bezitten we het gevallen leven van de eerste Adam, en door de genade van God is toen ook het leven van de laatste Adam, van de Heer Jezus, in ons gekomen. Die twee verschillen volkomen en ze voeren in ons een strijd, die ons heen en weer slingert. Gods weg nu is dat we voortdurend meer het onontkoombare van het 'ik', de oude mens, leren kennen, want dit veroorzaakt de nooddrift die een eerste symptoom is van nieuw leven dat Christus ons geeft. Deze nooddrift is het van God gewerkte antwoord op de heerszucht van de oude mens. Nood in ons hart, honger en dorst naar de Heer Jezus Christus doet ons waarlijk vluchten tot Hem en leert ons rusten in Hem.

Wie deze weg van God in eigen leven leert kennen, begint iets te zien van wat het is uit genade behouden te worden. Alleen langs deze weg kunnen we onder de heerschappij van ons oude leven uitkomen; dan gaan we de volheid van genade in de Heer Jezus ontdekken. Eerst moet de hindernis worden uitgeschakeld, de eerste Adam in ons. Ons 'ik' is de grote struikelblok, niet de ander op de omstandigheden, maar wijzelf. Wij zijn zelf verantwoordelijk voor ons falen en voor al onze problemen in het christenleven.

Merk op dat het juist deze dingen zijn, onze problemen met onszelf, die God gebruikt om ons te brengen tot de plaats van Zijn rust, in de Heer Jezus, in ZIJN leven.

Zo zien we deze stelregel bij God, dat Hij vooraan begint. Het eerste is: 'Niet ik, maar Christus' en 'Indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf'. Pas daarna komt: 'Maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort'. Eerst komt ook: 'Want voortdurend worden wij, die leven, aan de dood overgeleverd om Jezus' wil' en daarna: 'Opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare'. En voor wat onze dienst aangaat, geldt: 'Zo werkt dan de dood in ons' en daarna: 'doch het leven in u'.

De regel is dus dat eerst het negatieve komt en dat dit negatieve de grondslag is voor het positieve. LEVEN KOMT VOORT UIT DE DOOD. Dit principe moeten we leren. Als we hier oog voor krijgen gaan we beseffen hoe God werkt.

Hier komen we op een belangrijk gebied, want wanneer we de Heer willen dienen in de verkondiging van het Evangelie, moeten we er rekening mee houden dat onze eigen methoden aansluiten bij onze eigen natuur, zoals Gods werkwijze in overeenstemming is met Zijn natuur. Wanneer we hebben ontdekt hoeveel moeite we hebben om Gods weg te verstaan, kunnen we ook begrijpen dat in evangelisatiecampagnes of in samenkomsten de toehoorders tot een beslissing worden gebracht onder druk van een spreker. De beslissing wordt vaak oprecht genomen, maar de invloed die de persoon van de prediker daarin had, plaatst de bekeerling later voor problemen in zijn voortgang met de Heer.

Dit feit gaat een grote rol spelen als er direct na zijn bekering hoog van hem wordt opgegeven en hij als een soort reclame wordt gebruikt. Doordat zoiets zijn oude natuurlijke leven stimuleert, vindt hij moeilijk de rust en het evenwicht die nodig zijn voor een gezonde en blijvende groei. De hele sfeer belemmert dan het gezicht op wat menselijk is en wat geestelijk is.

Blijvende groei houdt verband met de blijvende verbrokenheid die het 'ik' terugverwijst naar de dood. Vooral dit laatste sluit niet aan bij onze natuur. Wij zijn meer gericht op een blij en gelukkig, succesvol overwinnend leven. Dan raken we ondersteboven wanneer de Heer een heel andere weg met ons gaat. Hij moet wassen, en wij minder worden. Voordat we die les leren, zullen we vaak worden teleurgesteld, ontmoedigd en we zullen denken dat alles verkeerd gaat.

De Heilige geest wil ons als gelovigen blijven overtuigen van zonde, opdat we weten dat we zonder de Verlosser, die we dagelijks nodig hebben, verloren zondaren zijn. Dan leren we ons vertrouwen te stellen in de Heer Jezus Christus. Dit laatste is altijd ons behoud.

Overtuiging van zonde bewerkt een bekering vanuit een verbroken hart. Bekering is een zich afkeren van zichzelf en zich naar God toekeren, daarbij vertrouwend op de Heer Jezus Christus. Een goed begin is daar waar een mens zich als een verloren zondaar, op Zijn voorwaarden, tot de Heer keert om door Hem behouden te worden en Hem ook Heer over zijn leven wil laten zijn. Dan zal de Heer zijn leven tot een getuigenis stellen en zal hij anderen zoeken en winnen voor Hem.

Een gezonde wedergeboorte gaat vaak samen met een krachtig geloofsleven, dat na enige tijd echter zal afzakken. De gelovige wordt dan gewaar dat hij een leven bezit waarbij het uiteindelijk toch om hemzelf gaat en waar hij niet goed raad mee weet. Velen gaan in die situatie naar hun voorganger om raad of proberen meer in de Bijbel te lezen en te bidden, ijveriger te zijn in het werk van de Heer, in de hoop dat alles weer zal worden als in het begin. Er volgt een periode van strijd en van proberen het vol te houden, maar zonder het beoogde resultaat, want de Heer wil dat hij het 'zelfleven' leert kennen, het leven waarvan hijzelf het middelpunt is. De Heer wil dat hij in al zijn pogingen zal falen en Hij plaatst de gelovige in omstandigheden waarin hij zal falen, en wel zozeer dat hij gaat erkennen dat hij niet op eigen kracht en zelfs niet met hulp van God als christen kan leven. Hij moet leren dat hij de Heer Jezus niet kan dienen op een wijze die voor de Heer aanvaardbaar is.

De les is: 'Niet ik, maar Christus!' Dat is de plaats van de rank in de wijnstok, de houding van vertrouwen en afhankelijkheid, van rusten in Hem, hopen op Hem, aanvaarden van Zijn weg. Zo staat hij het leven van Christus toe vrijelijk zijn hart en geest binnen te stromen.

Naar onze eigen gedachten behoort het in ons geloofsleven steeds beter te gaan. Een gezonde bekering wordt echter gevolgd door falen, opdat de Heer iets kan doen wat fundamenteel nieuw is. Daar begrijpen we aanvankelijk niet veel van; het lijkt er alleen maar op dat er in ONS leven iets niet klopt, terwijl het bij anderen wel in orde lijkt. Wijzelf schijnen geen voortgang te maken, ja achteruit te gaan, maar met anderen gaat het uitstekend. Omgekeerd kan een christen die over alles overwinning lijkt te hebben, maar niet begrijpen wat er met zo'n worstelende en falende gelovige aan de hand is. Hij kan niet begrijpen waar die ander doorheen gaat, net zo min als die ander hem kan verstaan.

Het geheim van ware, gezonde, geestelijke ontwikkeling is: door het proces van falen het zelfleven leren kennen. Dr. Scofield schreef eens: 'Niet elke gelovige kent de strijd in zijn leven met de ervaring van Romeinen 7, dat hij het goed wil doen en ontdekt dat hij het niet kan'.

Het is een grote zegen als iemand bij Romeinen 7 terecht komt en het afschuwelijke conflict van zijn strijd en zijn verslagenheid begint te beseffen.

Want de eerste stap om uit deze strijd en in de overwinning van het achtste hoofdstuk te komen, is Romeinen 7 in te gaan.

De weg omhoog leidt naar beneden. Van alle mensen op deze aarde zijn de beklagenswaardigsten niet diegenen die een verschrikkelijke strijd voor overwinning voeren, maar juist diegenen die geen strijd kennen en die voldaan zijn en rustig voortsukkelen terwijl ze geen besef hebben van wat ze in Christus bezitten. Dit is ook één van de redenen dat veel christenen zo statisch lijken te zijn en geen vooruitgang schijnen te maken: voornamelijk omdat ze niet beseffen wat ze in de Heer Jezus bezitten. De meeste van hen hebben het gevoel: 'Ik ben gered en wederom geboren en wat nog meer is, als ik sterf ga ik naar de hemel'. Zij zijn niet hongerig om te groeien en om de Heer Jezus hier en nu in hun leven geopenbaard te zien worden, opdat anderen Hem zouden zien.

Zij beseffen niet dat de Heer juist dit wil bewerken. Een van de oorzaken van deze houding is dat zij niet genoeg christenen rondom hen zien die in de Heer Jezus blijven en waardoor de Heer Jezus Zichzelf kan openbaren. Het is niet zozeer hun fout. Het is dat zij nooit de kans hebben gehad. Alles wat nodig is, is dat zij gevoed worden en de gelegenheid hebben de werkelijkheid van de Heer Jezus in andere levens om hen heen zien. Dat is nodig om hongerig naar groei te worden.

J.C. Metcalfe schrijft hierover: 'Menig jong christen is niet gewaarschuwd voor deze noodzakelijke ontdekkingsreis door Romeinen 7, die de Heilige Geest met hem zal maken en is gestort in de bijna ongeestelijke wanhoop over de zondigheid van die natuur, welke hij als christen nog in zich bespeurt'.

Dit geldt net zo goed voor iemand die bijvoorbeeld al twintig jaar in de Heer is, of die zending is of voorganger.

Hij heeft zich eerst geweldig verheugd in de vergeving van zijn zonden en zijn aanvaarding door God, maar vroeg of laat begint hij toch te beseffen dat er iets niet in orde is. Hij komt tot de ontdekking dat hij gefaald heeft en afgefallen is van de hoge standaard die hij zich in de eerste opwelling van zijn bekering had voorgenomen te bereiken. Hij begint iets te verstaan van de ervaring die Paulus zo treffend in Rom 7:15 beschrijft: 'Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik'.

Deze ervaring geeft de gelovige vaak het gevoel dat de bodem uit zijn christenleven is weggeslagen. De duivel probeert hem misschien ook nog wijs te maken dat het eigenlijk zinloos is nog verder door te gaan omdat hij nooit in staat zal zijn dat hoge niveau te bereiken. Weinigen beseffen hoe gezond deze ervaring is en dat de ontdekking van eigen falen slechts het voorspel is van een geweldige serie ontdekkingen van eeuwige dingen, die God gereed heeft om hem hiermee eeuwig te verrijken. Het is van uitermate groot belang dat de christen zich bewust wordt van het zelfleven. Die ontdekking is niet het einde van alles en ook niet het ergste wat hem kan overkomen. Neen! Het is het beste wat hem kan overkomen. Als christelijke leiders zien dat gelovigen om hen heen hier doorheen gaan, is het belangrijk te beseffen dat deze mensen hier doorheen MOETEN gaan en dit MOETEN ervaren om tot een gezonde groei te komen. Nood in het leven moet ontstaan, opdat christenen zullen jagen naar het doel, om de prijs der roeping Gods in Christus Jezus.

Alleen de nood zal hem hiertoe in staat stellen en hem tot de plaats brengen waar hij gewillig is om een discipel te zijn, zijn kruis op te nemen en als een graankorrel in de aarde te vallen en als een rank in de wijnstok te blijven. Alleen de nood zal hem hier brengen!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm